

Sygn. akt: I C 73/17

Na rozprawie dnia 12 lipca 2017 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Pozwana W. M. nie stawiła się, zawiadomiona o terminie rozprawy w trybie art.139 par 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekr. sad. Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko W. M.

o zapłatę

powództwo oddała

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 21 listopada 2016 r. powód (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej W. M. kwoty 4350,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym w dniu 7 marca 2007 r. umowy o kartę kredytową nr (...). Przedmiotem łączącego strony stosunku prawnego były z jednej strony zobowiązania wierzyciela pierwotnego do przyznania limitu kredytowego oraz rozliczania operacji dokonywanych przy użyciu karty płatniczej z drugiej zobowiązanie pozwanej do zapłaty kwot operacji rozliczanych za pomocą karty oraz zwrotu kwoty

wykorzystanego limitu kredytowego w terminie przewidzianym w umowie. Pozwana nie zaspokoiła wszystkich należności wynikających z powyższego stosunku prawnego, wobec czego roszczenie z umowy o nr (...) stało się wymagalne dnia 12.10.2011 r. w związku z rozwiązaniem umowy wobec opóźnienia pozwanej. W dniu 11 stycznia 2012 r. wierzyciel pierwotny wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o numerze (...), zaopatrzony następnie przez sąd w klauzulę wykonalności.

W dniu 04 stycznia 2013 r. Bank (...) S.A. połączył się z (...) Bank S.A., wskutek czego nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na rzecz Banku (...) S.A., który wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki przejmowanego podmiotu i stał się następcą prawnym wszystkich wierzytelności łączących się podmiotów.

W dniu 24 października 2013 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.. O cesji wierzytelności powód poinformował pozwaną pismem z dnia 12 października 2016 r. wzywając ją do zapłaty należności .

Na dochodzoną pozewem kwotę składa się: 3021,84 zł tytułem należności głównej; 425,58 zł tytułem odsetek umownych ; 902,78 zł tytułem odsetek karnych.

Pozwana zawiadomiona w trybie art. 139§1 kpc nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2006 r. pozwana W. M. zawarła z (...) Bank S.A. w W. umowę nr (...), nr (...), o kredyt na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej.

(dowód: umowa k.14- 16)

W dniu 11 stycznia 2012 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)stwierdzający zadłużenie pozwanej z tytułu umowy o kredyt na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej zawartej dnia 1 września 2006 r. o numerze (...), który to tytuł został zaopatrzony przez sąd w klauzulę wykonalności w dniu 13 lutego 2012 r.

(dowód : bankowy tytuł egzekucyjny k. 17-18)

W dniu 24 października 2013 r. Bank (...) S.A. we W. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. umowę sprzedaży wierzytelności. Umową tą objęta była wierzytelność wobec pozwanej z tytułu karty kredytowej wynikająca z umowy zawartej 7 marca 2007 r. oznaczonej jako numer sprawy (...).

(dowód: umowa z załącznikiem - k.24-37,

zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 21,

przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy powództwo nie może być uwzględnione, albowiem przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy uwzględnienia powództwa pomimo tego, iż zachodzą warunki do wydania wyroku zaocznego.

Stosownie do treści art. 339§1 kpc, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawiania się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Zgodnie z §2 tego przepisu, w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach

procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Niestawiennictwo pozwanego nie zwalnia zatem Sądu z dokonania merytorycznej oceny powództwa i przedłożonych przez stronę powodową dowodów.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa. Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał istnienia przedmiotowej wierzytelności.

Powód argumentował w pozwie, iż przedmiotowa wierzytelność została przeniesiona na powoda przez Bank (...) S.A. we W. w drodze przelewu w dniu 24 października 2013 r. Okoliczność powyższa nie została wykazana. Zgodnie z w/w umową wierzytelności nią objęte były szczegółowo wymienione w załącznikach nr 2, 3 i 4. Z przedłożonego załącznika nr 2, który nie jest w pełni czytelny, wynika natomiast, iż w/w umowa obejmowała wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy o kartę kredytową z dnia 7 marca 2007 r. o nr numerze sprawy (...). Przedstawione przez powoda dowody nie wykazują w sposób jednoznaczny, jaka konkretnie wierzytelność wobec pozwanej była przedmiotem przelewu. Co więcej, wskazany w załączniku nr 2 - wykazie wierzytelności numer sprawy nie jest zgodny z numerem moduło i numerem umowy z dnia 1 września 2006 r. której wierzytelny odpis przedstawiono. Brak jest podstaw, aby przyjąć, iż wierzytelność objęta umową sprzedaży wierzytelności z 24 października 2013 r. jest tożsama z wierzytelnością wynikającą z umowy z dnia 1 września 2006 r. zawartej przez pozwaną W. M. z (...) Bank S.A. w W. o nr (...), nr (...) o kredyt na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej. Powód nie przedstawił jakichkolwiek dowodów w tym przedmiocie, nie wykazał również, aby pozwana zawarła kiedykolwiek umowę o nr(...). Dowodem na tę okoliczność nie jest z całą pewnością wyjaśnienie pełnomocnika powoda w piśmie przewodnim z dnia 17 listopada 2016 r. co do zasad rejestracji umów i prowadzenia odrębnych rozliczeń przez wierzyciela pierwotnego co do umowy kredytu ratalnego i umowy o kartę kredytową. Wyjaśnienie te w szczególności budzi wątpliwości wobec wskazania, iż powód nabył w drodze cesji jedynie prawo wierzytelności wynikające z umowy karty kredytowej podczas, gdy załączony do pozwu bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 11 stycznia 2012 r. wystawiony przez wierzyciela pierwotnego odnosi się do umowy o numerze (...) i jak wynika z jego treści obejmuje roszczenie wynikające z niespłacenia przez kredytobiorcę zobowiązań wynikających z tytułu przyznanego limitu kredytowego i korzystania z karty kredytowej.

Kierowane do pozwanej zawiadomienie Banku (...) o dokonaniu przelewu wierzytelności z dnia 22 listopada 2013 r. (k. 21) oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 14 października 2016 r. (k. 22) wraz z informacją o nabyciu wierzytelności na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z Bankiem (...) dotyczą wierzytelności z tytułu umowy nr (...). Z treści dokumentów przedłożonych przez powoda wynika zatem, że odnoszą się one do różnych umów – inny numer widnieje na umowie załączonej do pozwu jako zawartej w dniu 1 września 2006 r. inny w załączniku do umowy sprzedaży wierzytelności oraz zawiadomieniu o przelewie i wezwaniu do zapłaty. Brak jest zatem wiarygodnego dowodu na to, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z załączonej do pozwu umowy.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie z treścią art. 232 kpc strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, istnieją w sprawie uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności zobowiązania. W tych okolicznościach, pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego skutek nie działania w sprawie pozwanego, Sąd powództwo oddalił.